

Mürakaru arenduskeskus aitab lastel tegevuse kaudu areneda

Selle aasta veebruarist alates tegutseb Lüganuse noortekeskuses Mürakaru arenduskeskuse beebide ja väikelaste loovusring, kus meisterdamise ja muusika kaudu arendatakse väikeseid lapsi.

Eelmise aasta veebruaris lahti läinud Mürakaru arenduskeskuse tegijad Marja-Liisa Rebase ja Kadri Kuusmik tunnistavad, et loovusringi tegemine tuli enda vajadustest ning sellega alustamine tähendas väikest eneseületust.

“Ma arvan, et just see endast üle saamine oli alguse juures kõige keerulisem,” tunnistab Kadri, kelle pisike Eva-Lota on üks nendest kümnest lapsest, kes iga nädal oma eakaaslastega mängimas ja meisterdamas käivad.

Emad leiavad ise

Et vajadus sellise mänguringi järele oli olemas, näitab see, et kohal käivad mitte ainult Lüganuse, vaid ka Aseri, Purtse, Maidla ja Püssi vanemad oma maimukestega. Lisaks oli hulk selliseid vanemaid, kelle suuremad lapsed käivad rahvamaas Marja-Liisa juhendatavas mudilaste meisterdamisringis ning kes tahtsid samasugust tegevust ka oma väiksematele põnnidele.

Mürakaru arenduskeskus on piirkonnas ainus. Püsis tegutseb veel teinegi beebide mänguring, aga millega seal tegeldakse, seda Marja-Liisa ja Kadri ei tea. Tegevus toimub

seal vene keeles.

Suurem osa nendest kümnest emast, kes on siin veebruarist kuni kevadeni usinalt kohal käinud, on keskuse ise üles leidnud. “Aga me püüame ka reklaami teha - kuulutame valla lehes, paneme üles kuulutusi ja kui me lapsega siit koju jalutame ja teel mõnda lapsevankriga emmet kohtame, siis kutsume tema ka ringi,” räägib Kadri.

Lastele mäng, emadele suhtlemine

Mürakaru lapsed on jagatud kahte rühma. Ühes käivad kuni aastased lapsed ja teises ühe- kuni kolmeaastased põnnid. “Tegevused on üldjoontes sarnased: meisterdame, voolime, kleebime, teeme näidendeid, laulame, mängime ringi ja näpumänge. Olenevalt vanusest nii palju kui keegi suudab ja kui palju vanemad lubavad,” loetleb Kadri tegevusi, mida suuremalt jaolt ise välja mõeldakse.

Meisterdamiseks kasutatakse ainult loodusõbralikke materjale. Näiteks saab edukalt voolida soolataignast, kleepida klistriga, värvida pudruvärvidega, mängida seebivahuga ja uisutada suhkruisuripis.

Sügisel saab ära kasutada lehti, tammetõrusid ja kastanimune, aga meisterdamiseks sobivad ka jahu, liiv ja kivid. “Kui kasutame värve, siis on need ka beebisõbralikud ning ei juhtu midagi,” kinnitavad juhendajad.

Kõige parema meelega teevad lapsed neid asju, mille juures korralikult mustaks saab. Või siis neid, kus saab veega mängida. “Need on asjad, mida tavaliselt kodus teha ei lubata. Kes see ikka endale koju pudrumäge teha lubab,” põhjendab Kadri laste eelistusi.

Lisaks tegevustele, mida lapsed ringis teevad, on juhendajate sõnul oluline ka see, et lapsed saavad omavahel suhelda. Ja emad samuti. “Väikeste lastega kodus olevate emade jaoks on oluline kogemusi vahetada,” teab Kadri, kelle sõnul lubavad nad endile laste sünnipäevade ühisel tähistamisel pikemat istumist, et omavahel lobiseda ja lasta lastel pikemalt lustida.

Oma koht annab rohkem aega

“Just seetõttu, et saaksime koos rohkem aega veeta, on oluline, et meil oleksid oma ruumid,” tunnistab Kadri, kelle sõnul peavad nad noortekeskusest pärast tundi asjad kokku korjama, et noortele ruumi teha. Oma keskuses seda muret ei oleks.

Mürakaru arenduskeskus esitab Virumaa Koostöökogule

Kõik materjalid, mida lastele meisterdamiseks pakutakse, on lastesõbralikud. Näiteks saab edukalt ära kasutada putru ja marju.

projektitaotluse 283 000 krooni, mille eest peaks keskus saama oma mängu- ja loovustoa ning oma veebikeskkonna.

Mürakaru uus keskus peaks tulema kaitseliidu Lüganuse malevkonna majja, kust pood ja postkontor välja kolis. Toetussumma eest saavad korda ja sisustatud kaks ruumi.

“Mängutuba on koht, kus pere saab koos lõbusalt aega veeta ning seda ka sünnipäevade pidamiseks kasutada,” selgitab

Marja-Liisa. Näiteks võiks see olla perele mõnus koht puhkepäeva sisustamiseks, kui väljas kallab vihma ja jalutama minna ei saa.

Mängutuppa tulevad pallimeri, ronimismatid ja hulk mänguasju, mis pakuksid tegevust erinevas vanuses lastele. Mängutuba kasutamine on peredele tasuta, küll aga tuleb maksta siis, kui tuba tahetakse üürida sünnipäeva pidamiseks. “Peo korraldamiseks on

seal ka kõik olemas - mänguasjad, meisterdamismaterjalid ja väike kööginurk,” kinnitab Kadri.

Rendiraha hakatakse kasutama ruumide ülalpidamiseks. Samuti tuleb selleks loovutada osa tunnitust, mida vanemad muusikaja meisterdamisringi eest maksavad. Praegu on see summa 25 krooni korra kohta ning selle eest muretsetakse meisterdamismaterjalid.

Miila küla saab väikese motoparadiisi

Miila külas on enam kui kahe kilomeetri pikkune krossirada, kus kohalikud ja kaugemadki poisid lihvivad oma söiduoskusi. Tulevikus peaks sellest saama korraliku profiiliga rada, kus adrenaliinisüsti saavad nii tõsisemad sõitjad kui ka väikesed põngerjad.

2,2 kilomeetrine krossirada on Rägavere valla Miila külas juba mõnda aega ning suvel käib siin kaks korda nädalas poistel tõsine treening sõit.

Kasvatatakse mantlipärijaid

“Poisid käib siin iga päev, aga kolmapäeval ja laupäeval on tõsisem treeningupäev - siis katsutakse omavahel natukene jõudu ka,” räägib poistele oma maa peale krossiraja ehitanud Toomas Jürna, kes ise on paarikümmend aastat mootorrattal võidu kihutanud ning selle aja jooksul mitu Eesti meistritiitlit saavutanud.

Nüüd näeks mees hea meeleaga, et kodukülast tuleks talle mantlipärija. “Eks see raja tegemine ja hoidmine siin olegi peamiselt missioonitundest,” tunnistab vana söidumees ning räägib, et omal ajal oli sporti hea teha: võisid ükskõik millise spordisaali uksest sisse astuda, ilma et sul paks rahakott kaa-

sas oleks. Nüüd on keerulisem - iga harrastus nõuab lisaraha.

Ka krossiradade kasutamine treeningusõitjateks on tavaliselt tasuline. Ja kuna lähim rada on mõeldud hoopis kestvuskrossi jaoks ning kaugemale sõitmine tähendaks lisaks 80-100 kroonisele päevasele raja kasutamise loale veel transpordikuluseid, siis ajas talunik oma traktorile hääled sisse, tegi jõude seisvale maale väikese treeningraja valmis ega küsi sõitmise eest kelletki raha.

Korralik krossirada

Kuna noored on kehvas varustusega juba tükk aega ringi tõristanud ning tulemused ennustavad, et neist saavad tasemel söidumehed, tuli Miila külaselts krossirajale appi, et natukene rada arendada ning sõitmiseks parem varustus soetada. Virumaa Koostöökogu noortemeetmest küsiti raha raja laiendamiseks

ja motovarustuse ostmiseks nii suurematele kui väiksematele sõitjatele.

“Raja profiil ei ole praegu päris õige,” tunnistab Jürna, et mõne trambi juures on maandumine natukene vale ja pealegi on rada liialt kitsuke.

“Tahame siin teha veidi rajatöid ja osta motovarustuse, mille allkirja vastu poistele välja laenutame. Lisaks veel paar maastikusõidukit väiksematele lastele, kes samuti sõitmise vastu huvi tunnevad,” selgitab Miila külaseltsi juht Raigo Rebane.

Väiksemate sõitjate jaoks kogu rada ei kasutata - nemad hakkavad tulevikus pruukima selle stardipoolset lauet osa.

“Siia on hea poisid sõitma lasta - Toomas on alati kohal kontrollimas,” on Rebane rahul.

Samuti ei ole siin muret sellega, et mootorrattaste müra teisi segaks. Vastupidi. Üks raja pidevatest kasutajatest on selle äärde suvilagi püsti pannud. “Lubas, et kui me võistlusi hakkame korraldama, siis ehitab maja ka,” muigab Jürna.

Maailmakarikaetappe Miilas korraldama ei hakata, aga kohalikul tasemel võistlusi

Aastaid motokrossi sõitnud Toomas Jürna, kes oma maale enam kui kahekilomeetrise treeningraja ehitab, loodab, et kohalikest poistest kasvab söidumehi, kes võistlustel esikoha jagamisel oma sõna sekka ütlevad.

võiks pärast raja kohendamist teha küll - rada on selleks piisavalt keeruline ja nõuab head tehnikat.

Üks samm korraga

Kokku saab külaselts raja arendamiseks toetust 155 000 krooni. Rajatööd võtavad sel-

lest väikese osa, enamuse kulub varustuse muretsemisele.

Millised võiksid olla Miila küla järgmised sammud noorte elu sisukamaks muutmisel, ei ole veel otsustatud. “Peame hakkama koostama külale uut arengukava, siis mõtleme, mis veel lisaks võiks olla ja kindlasti kaasame sellesse arutellu

ka noored,” kinnitab Rebane, kelle sõnul on praegu oluline sellegi projektiga lõpule jõuda.

“Küll võiks tulevikus seda samagi rada edasi arendada. Kuna maastik siin ümbruses on väga huvitav, võiks siin korraldada näiteks maastikusõidukite matku,” pakub ta.